

Nr 297.

Av herrar **Hage** och **Gustafsson** i Tenhult, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 195, angående revision av tjänsteförteckningen m. m. i vad avser statens järnvägar.

Vid årsmöte med 5:te distriktsorganisationen av Svenska järnvägsmannaförbundet beslöts enhälligt att göra ett uttalande av innebörd, att banvaktskåren borde uppflyttas i lönegrad A 6. Under debatten i denna fråga fastslogs, att de arbetsuppgifter, som enligt fastställda bestämmelser åvila banvakterna, måste berättiga till minst denna lönegrad. Till detta kan man också som ett motiv för en sådan löneplacering lägga de nästan obefintliga befordringsutsikterna, under det att flera andra grupper ha något större befordringsmöjligheter. Härtill kommer det förhållandet, att till banvakt befordran icke sker med samma snabbhet som till en del andra befattningar i liknande ställning.

Ett tillfälle till åstadkommande av någon förbättring i denna banvakternas ställning föreligger i samband med behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 195, angående revision av tjänsteförteckningen vid statens järnvägar.

Det noteras med tillfredsställelse, att på sidan 38 i nämnda proposition framföres ett förslag från Kungl. Maj:t om införande i lönestaten av en ny befattningshavaregrupp med benämningen *banbiträden*, vilken grupp skulle hänföras till lönegrad A 6. Det i propositionen föreslagna förhållandevis ringa antalet sådana befattningar — 261 stycken av 2,245 banvakter — torde emellertid lägga hinder i vägen för en fullt rättvis uppskattning i löne- och befordringshänseende av banvakterna. Fastmera kan i realiteten uppförandet i lönestaten av ett så ringa antal banbiträden komma att innebära en ytterligare försämring av denna tjänstegrupps ställning. Detta skulle nämligen bli fallet, om förutvarande medhjälpare till banmästare och förste banmästare, som förut varit banförmän med placering i lönegraden A 7, härfter skulle i större eller mindre utsträckning ersättas med banbiträden i lönegraden A 6. Här bör också kunna framhållas, att till banvaktsgruppen överförts de s. k. ledningsvakterna, av vilka en del möjligen komma att placeras i den nyinrättade befattningen.

Med utgångspunkt från vad här anförts skulle det vara mest önskligt, om en mera omfattande uppflyttning av banvaktsgruppen kunde ske vid den nu planerade löneregleringen. Då emellertid utsikterna för en så pass stor omstörning av regeringens förslag torde vara små, inskränkes det yrkande, som här nedan framföres, till ett mindre omfattande förslag, som ändå — om det genomfördes — kunde medföra åtminstone någon mindre förbättring av banvaktspersonalens ställning och befordringsutsikter.

Under hänvisning till vad här anförts hemställes alltså,

att riksdagen vid behandling av kungl. propositionen nr 195 måtte uttala sig för, att antalet av de av Kungl. Maj:t föreslagna nya banbiträdesbefattningarna i lönegrad A 6 måtte högst väsentligt utökas utöver vad som ifrågasatts i den kungl. propositionen — exempelvis till 500 st. — att placeras å de mera trafikerade bandelarna samt å större bangårdar m. m.

Stockholm den 11 april 1942.

Ernst Hage.

Edvin Gustafsson.